

Inspectia fiscala a avut in vedere impozitul pe veniturile obtinute in Romania de persoane fizice rezidente si s-au constatat ca in perioada martie 2003-august 2004 , societatea a efectuat plati pentru asistenta tehnica si prestari servicii catre un cetatean italian , conform contractului de prestari servicii, pe baza facturilor emise de acesta.

Cu ocazia platilor societatea a calculat, retinut si varsat la buget impozit pe venitul persoanelor fizice nerezidente in procent de 10% din suma platita.

Deoarece potrivit unei adrese oficiale a Ministerului Administratiei si Internelor -Autoritate pentru Straini-Biroul Judetean pentru straini , s-a confirmat ca cetateanul italian a beneficiat de prelungiri ale permiselor de sedere in Romania , depasind 183 zile pe parcursul unui interval de 12 luni consecutive , in cadrul unui an calendaristic , s-a stabilit ca se incadreaza in prevederile OG 7/2001 , in ceea ce priveste impozitul pe veniturile **persoanelor fizice straine rezidente**.

Societatea avea obligatia de a retine si varsa , conform actului legislativ mai sus mentionat, impozit pe venitul global realizat in anul 2003 de catre o persoana fizica straina rezidenta.

Prin aplicarea cotelor de impunere stabilite in conformitate cu OMFP 1754/2002, s-a stabilit de catre organul fiscal, impozit pe venitul global anual pe anul 2003 pentru respectivul cetatean italian , din care s-a scazut suma varsata anterior ca impozit pe venitul persoanelor nerezidente , rezultand o diferenta de achitat.

La aceasta diferenta s-au calculat dobanzi si penalitati potrivit O.G. 61/2002 republicată privind colectarea creanțelor bugetare si O.G. 92/2003 republicata privind Codul de Procedura Fiscala.

Prin contestatia formulata, petentul invoca urmatoarele argumente:

La data discutiei finale , societatea nu era in posesia documentelor eliberate de Autoritatile Italiene din care rezulta ca cetateanul italian in cauza nu a prestat consultanta tehnica ca o persoana fizica rezidenta , ci ca o societate comerciala individuala , asa cum rezulta din certificatul de atribuire a numarului de TVA eliberat de Agentia de Impozite Italia si Extrasul privind inregistrarea societatii la Ministerul Finantelor din Italia.

Prin urmare , deoarece societatea comerciala individuala italiana "X" este platitoare de impozite in tara de origine (Italia) si pentru ca exista conventii in vederea evitarii dublei impuneri, petenta nu avea obligatia de a retine la sursa si vira impozitul pe venit rezidenti.

Cauza supusa solutionarii este daca petenta datora impozit pe venit rezidenti pe anul 2003 , in conditiile in care prestatorul contractului servicii sustine ca este societate comerciala individuala italiana si ca este

platitoare de impozite si taxe in tara natala, dar la data controlului societatea nu era in posesia documentelor eliberate de Autoritatile Italiene.

In fapt , prin contractul dintre petenta si prestatorul de servicii cu sediul in Italia se stipuleaza acordarea de asistenta tehnica pe durata de 1 an de catre aceasta din urma catre petenta.

La pct III din contract "Modalitati de plata" se stipuleaza ca *"plata contravalorii serviciilor se face de catre beneficiar in EURO [...] scazandu-se impozitele aferente retinute de la beneficiar si varsate catre bugetul de stat."*

In urma verificarii facute de organele de control pe anul 2003 se certifica faptul ca petenta a retinut si varsat la buget impozit pe veniturile persoanelor fizice nerezidente , pentru cetateanul italian in cauza. Ministerul Administratie si Internelor , Autoritatea pentru Straini, Biroul Judetean pt Straini a comunicat ca numitul cetatean italian a beneficiat de prelungiri ale permiselor de sedere in Romania intre perioada 02.08.2000 -23.09.2005 .

Avand in vedere acest fapt , constatarile organelor de control au fost ca persoana fizica nu se mai incadreaza in prevederile OG 83/1998 privind impozitul pe venitul persoanelor nerezidente , ci societatea avea obligatia de a calcula , retine si varsa impozitul realizat de persoana fizica straina rezidenta , in conformitate cu prevederile art. 65 privind determinarea venitului anual global din OG 7/2001 cu completarile ulterioare , prin aplicarea cotelor de impunere asupra venitului anual global impozabil.

Astfel, prin aplicarea cotelor de impunere stabilite pentru anul 2003 prin Ordinul MFP 1754/2002 s-a stabilit in urma controlului un impozit pe venitul anual global pentru cetateanul italian.

Pentru aceasta suma, stabilita suplimentar in contul persoanelor fizice straine rezidente s-au calculat dobanzi si penalitati, in conformitate cu prevederile art 12 din OG 61/2002 republicata si art.114, alin(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala.

In contestatie se sustine ca , deoarece Societatea Comerciala individuala italiana "X" a prezentat petentei Certificatul de rezidenta fiscala , aceasta nu avea obligatia de a retine acest impozit la sursa si de a-l varsa si ca prevederile OG 7/2001 nu ii sunt aplicabile.

In Ordinul 635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impunerii, încheiate de România cu diverse state la pct II. 1. din Precizari se mentioneaza ca *"1. Beneficiarii veniturilor din România, persoane rezidente ale celuilalt stat contractant, vor depune anual la plătitorul de venit originalul sau copia de pe certificatul de rezidență fiscală, tradusă și legalizată de organul autorizat din România, în momentul plății venitului, dar nu mai târziu de o lună calculată de la data plății acestuia. Copia legalizată de pe certificatul de rezidență fiscală va fi contrasemnată și de persoana autorizată care a semnat documentul de plată a venitului la extern."*

La data controlului (2004) , petenta nu era in posesia documentelor care sa ateste ca cetateanul italian ar fi societate comerciala si nici a documentelor care sa demonstreze ca ar avea rezidenta fiscala in alt stat si ar fi impusa impozitelor acolo , desi detinea un contract de prestari servicii cu aceasta din martie 2003.

Fata de argumentele petentei cum ca nu ar fi persoana fizica rezidenta, ci persoana juridica, analizand actele de la dosar, se retin urmatoarele:

1. Petenta recunoaste ca cetateanul italian este o **persoana fizica** , atat prin contractul de prestari servicii incheiat , cat si prin retinerea si virarea (pe perioada aprilie- august 2003) a impozitului de 10% pe veniturile persoanelor fizice nerezidente.

2. Prin contractul de prestari servicii nu se mentioneaza expres ca cetateanul italian este o persoana juridica, deoarece nu se mentioneaza toate elementele necesare identificarii unei persoane juridice, ca de exemplu, forma de organizare a societatii.

3. Din verificarile efectuate de organele de control a rezultat faptul ca tehniciana italiana in cauza a fost angajata cu contract de asistenta in calitate de prestator de servicii, cu aproximativ aceleasi obligatii de serviciu ca si la petenta , fara sa se specifice ca aceasta este o persoana juridica.

Certificatul de inregistrare la Agentia de Impozite si taxe din Italia, prin care petenta isi motiveaza cauza, nu are traducere legalizata in limba romana , cum prevede legea.

La dosar exista numai o traducere a unui certificat din anul 2003, fara ca actul respectiv sa fie prezent in original.

In O.G. 7/ 2001 privind impozitul pe venit, act legislativ cu aplicabilitate in 2003 , la art. 2 , alin (1) , pct c) se defineste persoana fizica straina rezidenta :

*“1) Este subiect al impozitului pe venit, în condițiile prezentei ordonanțe, **persoana fizică rezidentă**, denumită în continuare contribuabil:*

*c) **persoana fizică străină**, pentru veniturile obținute din România prin intermediul unei baze fixe situate pe teritoriul României sau într-o perioadă ce depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat.”*

In Hotararea 54/ 2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit se stipuleaza ca :

“ 1. Veniturile din România, indiferent de categoria din care fac parte și de locul de realizare, obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din ordonanță, se impozitează separat pe fiecare categorie de venit.”

Astfel , cetateanul italian a indeplinit conditiile stipulate in acest articol, depasind in anul 2003, 183 zile de sedere in tara si nu se poate deci incadra in

prevederile Ordonantei Nr. 83/ 1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente , care prevede ca:

“ a) nerezident înseamnă orice persoană fizică care nu are reședința sau domiciliul stabil în România sau care nu este prezentă în România pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în cursul anului calendaristic vizat, precum și persoanele juridice străine și orice altă entitate înregistrată în străinătate”

La art 7 alin (2) din O.G. 7/2001 se mentioneaza ca :“(2) Venitul impozabil realizat pe o fracțiune de an se consideră venit anual impozabil.” , iar art 40 alin (2) “ (2) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri, impozitul fiind final .”

Se mai mentioneaza ca, potrivit prevederilor art . 104 si 106 din Codul de Procedura Fiscala , societatea a fost instiintata despre discutia finala asupra constatarilor rezultate in urma inspectiei fiscale cu rugamintea sa isi prezinte in scris punctul de vedere pentru diferenta de impozit. Dar, fata de acestea , societatea a comunicat Activitatii de Control Fiscal faptul ca urmare a discutiilor purtate nu are obiectiuni fata de raport, dupa cum se poate vedea in acesta.

Referindu-ne la actul legislativ invocat de societate in motivarea contestatiei - adica prevederile art 115 lit k din Codul Fiscal aprobat prin Legea 571/2003 , mentionam ca acestea au aplicabilitate de la 1 ianuarie 2004 , iar constatările actului de control se refera la anul 2003, legea neavand putere retroactiva.

Avand in considerare aceste constatari ale organelor de control si analizand actele de la dosarul cauzei se constata faptul ca cetateanul italian este persoana fizica straina rezidenta si ii sunt aplicabile in speta prevederile OG 7/2001.

Fata de cele prezentate mai sus, consideram ca in mod corect si legal , organele abilitate din cadrul Activitatii de Control Fiscal au stabilit impozit pe venitul anual global pentru persoane straine rezidente , precum si dobanzi si penalitati pentru neachitarea acestuia in termen.

Avand in vedere cele mentionate mai sus s-a decis respingerea ca neintemeiata pentru suma reprezentand impozit pe venituri persoane fizice straine rezidente , dobanzi si penalitati aferente.